

Notat

---

10. juni 2010
TES
Rasmus Thomsen Løn-
borg
J.nr. 10/02157-2

Privatisering af statslige selskaber

Siden 2001 har det været en del af regeringens politik løbende at vurdere og gennemgå statslige aktieposter med henblik på et muligt salg.

Udgangspunktet for den løbende gennemgang af statslige aktieposter er, at det ikke er en statslig opgave at drive forretningsmæssig virksomhed på konkurrenceudsatte markeder, medmindre der er særlige grunde hertil.

Dertil kommer, at der i mange tilfælde kan være store fordele ved et privat (med)ejskab. Private ejere kan således ofte tilføre en forretningsmæssig indsigt og tilgang, som kan medvirke til større værdiskabelse og en bedre overensstemmelse mellem et selskabs produktion og det, selskabets kunder efterspørger.

Beslutninger om salg af en statslig aktiepost vil dog altid bero på en konkret vurdering af selskabets situation og rammebetingelserne for dets virksomhed. Derfor har det aldrig været regeringens mål, at alle aktieposter eller selskaber nødvendigvis skal sælges.

Ikke desto mindre er der en række generelle overvejelser om privatisering, der som regel vil indgå i den konkrete vurdering. Disse generelle overvejelser og principper er beskrevet i *Staten som aktionær* (Finansministeriet, Trafikministeriet og Økonomi- og Erhvervsministeriet, januar 2004).

Det er disse overvejelser og principper, der har været udgangspunktet for regeringens strategi i forhold til afhændelse af statslige aktieposter siden 2001.

Nærværende notat beskæftiger sig alene med privatisering. Med privatisering forstås et helt eller delvist salg af virksomheder med statslig deltagelse til en privat aktør, hvormed både udførelse og ansvar for opgaven varetages på markedsmessige vilkår. Derimod vedrører notatet ikke konkurrenceudsættelse af offentlige opgaver, hvorefter den offentlige myndighed bevarer det overordnede ansvar for opgaven og kan gøre sin indflydelse gældende over for leverandøren.

1. Formål med privatisering

Privatiseringer kan generelt medvirke til at opfylde en række formål.

1.1. Bedre service og lavere priser

Reduceret statslig involvering i markedsforhold gennem privatisering kan sikre bedre service og lavere priser gennem øget konkurrence.

Privatiseringer må således i mange tilfælde anses som et naturligt skridt i en udvikling, hvor et marked åbnes for konkurrence, og hvor forretningsmæssige og (sektor)politiske hensyn adskilles. Dvs. at de sektorpolitiske hensyn gradvist indkapsles i sektorlovgivningen mv., så staten i udøvelsen af ejerskabet i et statsligt aktieselskab alene kan fokusere på den forretningsmæssige drift, og konkurrerende virksomheder får adgang til markedet. Når rammerne for velfungerende konkurrence er etableret, er den statsejede virksomhed kun én ud af flere virksomheder, som kan levere de relevante varer og tjenesteydelser til markedet. Dermed bortfalder begrundelsen for fortsat direkte statsligt ejerskab af en enkelt virksomhed i langt de fleste tilfælde.

1.2. Bedre udviklingsmuligheder for virksomhederne

Statslige aktieselskaber er ofte – direkte eller indirekte – underlagt begrænsninger, der forhindrer, at de kan udvikles i takt med ændringer i de krav, som forbrugerne og erhvervslivet stiller, og i takt med at markedet ændres. Sådanne begrænsninger kan være formålstjenlige, så længe selskaberne er fuldt ud ejet af staten, da de reducerer statens forretningsmæssige risici. Imidlertid kan disse begrænsninger forhindre, at et statsligt aktieselskab, der konkurrenceudsættes, gennem investeringer mv. kan positionere sig hensigtsmæssigt under de nye markedsvilkår. Dette kan føre til, at selskabets værdi reduceres, og at det ikke på sigt har et økonomisk grundlag, der kan sikre dets overlevelse som selvstændigt selskab. Hvis det statslige aktieselskab privatiseres helt, vil det være op til de nye ejere at fastlægge den forretningsmæssige strategi. Herigennem kan det tidligere statsejede selskab få bedre muligheder for at tilpasse sig markedsvilkårene, og som privatiseret virksomhed vil den få bedre muligheder for at fremskaffe ny kapital, indgå alliancer mv.

1.3. Provenu til nedbringelse af statsgælden

Privatiseringer giver et provenu, der kan bruges til at nedbringe statsgælden, men dette bør imidlertid ikke være den primære motivation for privatiseringer. For det første må staten – i forhold til private aktionærer – anlægge et bredere syn ved aktiesalg end blot provenuet. Privatiseringer bør således besluttes ud fra en bredere samfundsmæssig vurdering. For det andet svarer en privatisering til et salg af et aktiv, der alternativt giver staten et afkast i form af udbyttebetalinger. Dvs. at et salgsprovenu her og nu modsvares af lavere løbende indtægter i fremtiden. Dette er også grunden til, at provenu fra privatiseringer som udgangspunkt bør medgå til at nedbringe statsgælden. Selv om ønsket om at opnå et statsligt provenu således ikke kan stå alene, skal det naturligvis altid tilstræbes – inden for de rammer, som de overordnede samfundsmæssige hensyn giver – at opnå et så højt provenu som muligt, når et salg af en statslig aktiepost gennemføres.

2. Forudsætninger for privatisering

For at privatisering kan være forbundet med de nævnte fordele, er der visse forudsætninger, som skal være opfyldt.

2.1. Sektorpolitiske hensyn skal være sikret

Mange af selskaberne med statslig deltagelse udfører virksomhed i sektorer, hvortil der knytter sig særlige samfundsmæssige hensyn eksempelvis til serviceniveauet eller forsyningsikkerheden. Det er nødvendigt for at privatisere statslige selskaber, at sådanne sektorpolitiske hensyn er tilfredsstillende håndteret i sektorlovgivning, servicekontrakter og lignende.

Dette er nødvendigt for at sikre, at eventuelle offentlige serviceforpligtelser og andre politiske målsætninger kan opretholdes i fraværet af direkte statsligt ejerskab, og uden at det fører til offentlige merudgifter. Dette er for eksempel tilfældet i forhold til Posten Norden AB's befordringsforpligtelse, der er fastlagt ved lov, eller kontrakterne med DSB om omfanget af togekørsel.

Indkapslingen af sektorpolitiske hensyn vil ofte være resultatet af en læreproces, hvor lovgivning mv. må justeres. Der kan derfor erfaringsmæssigt gå en årrække, hvor f.eks. et marked formelt er blevet åbnet for konkurrence, men hvor reguleringen stadig er under forandring. Det gælder særligt i de tilfælde, hvor der politisk er valgt en gradvis liberaliseringsproces, hvor kun en del af det relevante marked til at begynde med åbnes for konkurrence, som det har været tilfældet for både energi- og postområdet, eller hvor der også efter liberaliseringen er behov for regulering af f.eks. priser og adgangsvilkår for infrastruktur, der er karakteriseret ved at udgøre naturlige monopoler.

I en sådan overgangsfase kan det være vanskeligt at gennemføre en privatisering af et statsejet selskab. Dels fordi privat medejerskab gør det vanskeligere for staten at stramme rammevilkårene, dels fordi det formentlig er lettere at forhindre en udnyttelse af utilsigtede ”huller” i lovgivningen, hvis et selskab er fuldt ud ejet af staten. Dette taler for, at staten i nogle tilfælde venter med at gennemføre en privatisering, selv om dette kan føre til kritik af, at staten i overgangsfasen forsøger at give statens selskab en fortrinsstilling i forhold til f.eks. konkurrenterne.

Klarhed om rammebetingelserne er samtidig en forudsætning for, at private investorer kan investere i de privatiserede statslige virksomheder i tillid til, at der ikke efterfølgende laves indgreb, der reducerer værdien af virksomheden. Usikkerhed herom vil generelt føre til et lavere provenu, og uventede indgreb kan give anledning til mistillid til staten som aftalepartner.

Uanset, at der er sket en tilstrækkelig indkapsling af sektorpolitiske hensyn i reguleringen mv., vil det i visse tilfælde, hvor et selskab ejer central infrastruktur, kunne have en værdi, at staten bevarer kontrollen med virksomheden. Central infrastruktur er kendetegnet ved, at aktiviteterne har et stort element af naturligt monopol, og de samtidig har stor betydning for samfundet generelt. Her kan det som en form for ekstra forsikring have en værdi, at staten opretholder kontrollen fx gennem bevarelse af en aktiemajoritet i de relevante selskaber.

Eksempler er broforbindelserne i Sund og Bælt Holding A/S eller centrale dele af energiinfrastrukturen. Ønsket om kontrol med centrale dele af energiinfrastrukturen betyder, at staten er enejer af Energinet.dk, mens det i forhold til de centrale infrastrukturaktiviteter i DONG Energy A/S er håndteret ved, at staten i henhold til den politiske aftale fra 7. oktober 2004 mellem regeringen (V og K) og DF, S, SF og R skal tilbagekøbe selskabets centrale gasinfrastrukturaktiver, såfremt det besluttes at afhænde aktiemajoriteten og dermed kontrollen med selskabet. Dermed er det sikret, at staten opretholder kontrollen med de centrale infrastrukturaktiver i både Energinet.dk og DONG Energy A/S.

2.2. Selskabet skal være klar til privatisering

Flere af de statslige selskaber er i dag underlagt særlige forpligtelser i forhold til medarbejdere, garantier eller andre former for særstilling som statselskab. Det er vigtigt, at der sker en afklaring af sådanne særlige forpligtelser før en privatisering. Manglende afklaring slår direkte ud i salgsprisen og kan i værste fald gøre privatiseringen umulig.

Det er væsentligt for en succesfuld privatisering, at selskabet er salgsmodent. Det indebærer blandt andet, at selskabet er parat til at omstille dets organisation og virksomhedskultur til de ændrede rammebetingelser for selskabets virksomhed. Indarbejdelse af en forretnings- og konkurrenceorienteret virksomhedskultur er en proces, der involverer både ejere, medarbejdere og ledelse. Det er imidlertid vanskeligt at opstille generelle retningslinjer for, hvor langt staten skal gå i en sådan salgsmodningsproces. Det kan således være, at de nye ejere vil have bedre forudsætninger end staten for at tilpasse selskabet til de nye markedsforhold.

2.3. Sammenfatning

Samlet set er det væsentligt, at der tidligt i overvejelserne foretages en klar formulering af statens målsætninger med en privatisering. På den baggrund må det bero på en konkret afvejning af på den ene side ønsket om klarhed om rammebetingelser mv. og på den anden side de risici, der er forbundet med fortsat statsligt ejerskab, når der skal træffes beslutning om timingen af en privatisering. Beslutninger om salg af en statslig aktiepost vil således altid bero på en konkret vurdering af selskabets situation og rammebetingelserne for dets virksomhed.

3. Privatiseringsmetoder

En privatisering kan omfatte hele eller en del af det statslige ejerskab og gennemføres på flere måder. Således kan et hensigtsmæssigt valg af privatiseringsmetode bidrage væsentligt til, at de samfundsmæssige hensyn, der knytter sig til et statsligt selskab, også kan håndteres i forbindelse med en privatisering. De vigtigste privatiseringsmetoder er:

1. Salg til strategiske investorer
2. Offentligt udbud, hvor aktierne sælges til mange mindre investorer
3. Salg til ledelse/gruppe af medarbejdere ("management buy-out")

Ad 1. Salg til strategiske investorer

Salg til strategiske investorer, dvs. investorer, som ønsker at opnå indflydelse på selskabets drift, har været den hyppigst anvendte metode ved de senere års danske privatiseringer.

Salg til strategiske investorer er blandt andet relevant i de tilfælde, hvor det privatiserede selskab vurderes for lille til at kunne klare sig selv. Strategiske investorer er undertiden parat til at betale en præmie for at få indflydelse i virksomheder, især i brancher der undergår en konsolideringsproces.

Et strategisk salg vil ofte kunne tilføre selskabet værdi, fordi de nye ejere kan have bedre forudsætninger end staten for at tilpasse selskabet til de nye markedsforhold.

Udfordringen ved strategisk salg er, at det kan være vanskeligt at kombinere med et ønske om fortsat statslig kontrol eller indflydelse. Strategiske investorer ønsker således som udgangspunkt kontrol over virksomheden eller i det mindste en klar vej til en sådan kontrol, alternativt en mekanisme, der gør det muligt at udtræde af ejerkredsen igen. Dette var eksempelvis tilfældet i forbindelse med, at 22 pct. af aktierne i Post Danmark A/S først blev solgt til CVC og efterfølgende købt tilbage.

Ad 2. Offentligt udbud, hvor aktierne sælges til mange mindre investorer

Et offentligt udbud indebærer, at aktierne sælges til mange – det være sig danske og udenlandske institutionelle investorer og mindre, private investorer, hvorefter selskabet børsnoteres.

Offentligt udbud forudsætter, at det selskab, der ønskes privatiseret, vurderes at være stort og stærkt nok til at kunne stå på egne ben.

Salgsmetoden blev anvendt ved det første salg af aktier i Girobank A/S, ved det første store aktiesalg i Tele Danmark A/S og aktiesalgene i Københavns Lufthavne A/S.

Samtidig indebærer den politiske aftale om rammerne for privatisering af DONG Energy A/S fra 2004, at der arbejdes mod en privatisering efter denne model kombineret med fastholdelse af en statslig aktiemajoritet og dermed kontrol med selskabet.

Kombinationen af offentligt udbud, børsnotering og statslig majoritet har det kendetegn sammenlignet med andre privatiseringsformer er, at der både kan realiseres en række af de fordele, der knytter sig til privatisering, samtidig med at staten kan bevare kontrollen. Hertil kommer, at det modsat fx et salg af en mindretalsaktiepost til en strategisk køber giver en stabil ejerstruktur og dermed ikke nødvendiggør en senere beslutning om enten yderligere statslige aktiesalg eller tilbagekøb. Der er her en klar parallel til mange af de private børsnoterede selskaber, hvor

kombinationen af børsnotering og en stabil kontrollerende aktionær er meget udbredt.

En følge af af salg ved offentlige udbud er, at det statslige provenu ofte vil være mindre end ved strategisk salg, fordi køberne ikke får den samme indflydelse på selskabets drift.

Ad 3. Salg til ledelse/gruppe af medarbejdere ("management buy-out")

Et salg til ledelsen eller en gruppe af ledende medarbejdere (et såkaldt "management buy-out") kan være relevant i tilfælde, hvor en virksomheds værdi altovervejende hviler på aktuelle nøglemedarbejderes faglige viden og forretningsforbindelser. Salgsmetoden vil fortrinsvis være relevant for videnstunge og relativt små virksomheder.

Endelig skal nævnes muligheden for et delvist salg af en virksomhed for eksempel i forbindelse med en opdeling af en virksomheds konkurrenceudsatte aktiviteter og monopolaktiviteter. En sådan opdeling giver mulighed for et salg af de konkurrenceudsatte aktiviteter, mens staten bevarer kontrollen med monopolaktiviteterne.

4. Gennemførte salg af statslige aktieposter

Staten har siden 1990 solgt en række aktieposter og selskaber, *jf. tabel 1.*

Tabel 1				
Salg af statslige selskaber/aktieposter siden 1990				
Selskab	År	Ejerandel før/efter	Salgsmetode	Brutto- provenu
		-- Pct.--		Mio.kr.
Byggeriets Maskinstation A/S	1990	68/0	Blokhandel	40,8
Statsanstalten for Livsforsikring	1991	100/0	Strategisk salg	4.222,4
A/S Regnecentralen af 1979	1992	<5/0	Strategisk salg	0,5
GiroBank A/S	1993	100/49	Off. udbud	721,2
Tele Danmark A/S	1993	94/90	Off. udbud	81,7
Københavns Lufthavne A/S	1994	100/75	Off. udbud	695,8
Tele Danmark A/S	1994	90/52	Kapitalneds.	886,0
EKR Kreditforsikring A/S	1995	100/75	Strategisk salg	71,5
Københavns Lufthavne A/S	1996	75/51	Off. udbud	1.088,6
GiroBank A/S	1996	49/0	Strategisk salg	735,0
Datacentralen	1996	100/25	Strategisk salg	338,0
DEMKO	1996	100/0	Strategisk salg	28,3
Danfragt A/S	1996	33/0	Strategisk salg	0,0
UNI-C's internetaktiviteter	1997	-	Aktivsalg	37,0
EKR Kreditforsikring A/S	1997	-	Aktivsalg	273,5

A/S Dyrehavsbakken	1997	50/0	Salg til selskabet	0,2
Tele Danmark A/S	1998	52/0	Strategisk salg/ salg til selskabet	31.140,0
Skand. Reisebüro GmbH	1998	100/0	Strategisk salg	6,4
Datacentralen A/S	1999	25/0	Strategisk salg	122,2
Københavns Lufthavne A/S	2000	51/34	Off. udbud	969,3
Combus A/S	2001	100/0	Strategisk salg	0,0
Banestyrelsens Rådgivningsdiv.	2001	100/0	Strategisk salg	70,0
Orange Holding A/S	2004	10/0	Salg til Hovedaktionær	106,6
Institut for Serviceudvikling	2004	100/0	Management buy-out	8,0
Danske Telecom A/S	2004	22/0	Strategisk salg	0,0
ETA Danmark A/S	2005	100/0	Strategisk salg	6,5
Statens Bilinspektion	2005	100/0	Strategisk salg	480,0
Bella Center A/S	2005	15/0	Strategisk salg	101,7
Post Danmark A/S ¹⁾	2005	100/75	Strategisk salg/ medarbejderaktier	1.443,0
DONG Energy A/S	2006	100/73 ²⁾	Kapitaludvidelse	0,0
Scandlines AG	2007	50/0	Strategisk salg	5.903,1
Ammunitionsarealet	2008	100/0	Strategisk salg	Fortroligt

Kilde: Statsregnskabet, diverse aktstykker.

1) Staten købte i 2009 aktierne i Post Danmark A/S tilbage og fusionerede selskabet med det svenske postvæsen under navnet Posten Norden AB.

2) Mindretalsaktionærer i DONG Energy A/S har i 2010 i henhold til den i aktionæroverenskomsten aftalte put option solgt aktier til staten. Herefter er den samlede statslige ejerandel 76,5 pct.

5. Statens selskabsportefølje

Staten havde pr. 31. maj 2010 28 aktieposter mv., *jf. tabel 2.*

Tabel 2

Statens aktieposter mv. pr. 31. maj 2010

	Ressortministerium	Ejerandel
Selskab		
Statslige aktieselskaber		
Aktieselskabet Stekua i likvidation	Finans	100 pct.
Bornholmstrafikken A/S	Transport	100 pct.
Dansk Jagtforsikring A/S	Miljø ¹⁾	51 pct.
Danske Spil A/S	Finans	80 pct.
Det Danske Klasselotteri A/S	Finans	100 pct.
DONG Energy A/S	Finans	74 pct.
Finansiell Stabilitet A/S	Økonomi- og Erhverv	100 pct.
Skælskør Bank A/S *	Finans	54 pct. ²
Statens Ejendomssalg A/S	Finans	100 pct.
Statens og Kommunernes Indkøbs Service A/S	Finans ³⁾	55 pct.
Sund & Bælt Holding A/S	Transport	100 pct.
TV 2/DANMARK A/S	Kultur	100 pct.
Selvstændige offentlige virksomheder		
DSB	Transport	100 pct.
Energinet.dk	Klima- og Energi	100 pct.
Øvrige selskaber med statslig ejerandel		
AFT 2005 A/S	Finans	< 1 pct.
Air Greenland A/S	Finans	25 pct.
Aktieselskabet Trantum Plantage	Finans	< 1 pct.
Dansk Bibliotekscenter A/S	Kultur	29 pct.
Entry Point North AB	Transport ⁴⁾	33 pct.
Københavns Lufthavne A/S *	Finans	39 pct.
Metroselskabet I/S	Transport	42 pct.
NORDUnet A/S	Videnskab	22 pct.
Posten Norden AB	Transport	40 pct.
SAS AB *	Finans	14 pct.
Tolne Skov ApS	Finans	8 pct.
Udviklingsselskabet By og Havn I/S	Transport	45 pct.
Volsted Plantage A/S	Finans	< 1 pct.
Østvendssysel Plantageselskab ApS	Finans	< 1 pct.

*Børsnoterede selskaber

1) Skov- og Naturstyrelsen

2) Staten har en direkte ejerandel i Skælskør Bank på 53,5 pct. Hertil kommer en indirekte ejerandel på 3,5 pct., som Finansiell Stabilitet A/S ejer.

3) Økonomistyrelsen

4) Lufttrafiktjenesten (Naviair)

I forlængelse af ovenstående generelle overvejelser om privatisering har regeringen på baggrund af en konkret vurdering tilkendegivet en hensigt eller truffet beslutning om privatisering af følgende selskaber:

TV 2|DANMARK A/S

TV 2|DANMARK A/S har en todelt forretningsmodel, der består af dels hovedkanalen TV 2, dels andre kommercielle aktiviteter. Hovedkanalen er underlagt en række public service-forpligtelser. De øvrige kommercielle aktiviteter er primært niche-tv-kanalerne TV 2 Zulu, TV 2 Charlie, TV 2 FILM, TV 2 NEWS, som drives uden for public service-virksomheden.

TV 2|DANMARK A/S er involveret i en række sager ved EU-Kommissionen og EF-domstolen om blandt andet tilbagebetaling af statsstøtte og rekapitalisering af selskabet.

Regeringen besluttede i foråret 2005 at udskyde salget af TV 2|DANMARK A/S på grund af usikkerheden i forbindelse med sagerne ved EF-domstolen. I mellemtiden har staten ydet redningsstøtte til selskabet, som efterfølgende har været fulgt op af en omstrukturingsplan, som afventer Kommissionens godkendelse. Så længe der ikke er klarhed over udfaldet af sagerne og godkendelsen af omstrukturingsplanen, vurderes et salg ikke relevant.

DONG Energy A/S

Staten ejer 76,5 pct. af DONG Energy A/S. De øvrige aktier er ejet af tidligere aktionærer i henholdsvis det daværende Energi E2 A/S og det daværende Elsam A/S.

DONG Energy A/S er en energivirksomhed, hvis primære forretningsområder er efterforskning og produktion af olie og naturgas, elproduktion, salg og distribution af el og naturgas samt handel med energiprodukter. Aktiviteterne udøves i Danmark og det øvrige Nordeuropa.

En bred politisk aftale mellem alle Folketingets partier med undtagelse af Enhedslisten fra 2004 fastlægger rammerne for en børsnotering af DONG Energy A/S. Aftalen indebærer for det første, at der arbejdes mod en børsnotering af DONG Energy A/S, hvor en del af aktierne sælges til en bred kreds af indenlandske og udenlandske investorer. For det andet indebærer aftalen, at staten skal fastholde aktiemajoriteten. Kun hvis der er enighed mellem parterne, kan staten afgive sin aktiemajoritet inden den 1. januar 2015.

Planerne for en børsnotering blev sat i bero i 2008 som følge af den begyndende uro på de finansielle markeder, der viste sig at være forløberen for en egentlig finansiell krise. Der er fortsat betydelig usikkerhed om den økonomiske udvikling og dermed udviklingen på de finansielle markeder i den kommende tid. Der er

således ikke på nuværende tidspunkt grundlag for at genoptage forberedelsen af DONG Energy A/S's børsnotering.

Posten Norden AB

Posten Norden AB er en postvirksomhed. Selskabets forretning er opdelt i en brevforretning i Danmark, en brevforretning i Sverige, en nordisk logistikforretning samt en informationslogistikforretning.

Selskabet er resultatet af en fusion i 2009 mellem Post Danmark A/S og det svenske Posten AB og er i dag ejet 60 pct. af den svenske stat og 40 pct. af den danske stat. I forbindelse med fusionen tilbagekøbte den danske stat en aktiepost på 22 pct. i Post Danmark A/S, som tidligere var solgt til kapitalfonden CVC.

Det indgår i aftalegrundlaget mellem den svenske og den danske stat, at Posten Norden AB skal børsnoteres i løbet af 3-5 år.

Skælskør Bank A/S

Skælskør Bank A/S er en lokal bank med primært geografisk markedsområde i den vestlige del af Sjælland. Selskabet driver pengevirksomhed for et stort antal privatkunder samt en række små og mellemstore virksomheder i lokalområdet. Staten ejer 53,5 pct. af aktierne i Skælskør Bank A/S samt indirekte 3,5 pct. gennem Finansiell Stabilitet A/S.

Max Bank A/S og Skælskør Bank A/S har d. 27. maj offentliggjort et grundlag for en fusionsaftale mellem de to banker. De to banker ønsker at skabe ro i en overgangsfase med henblik på at skabe et godt afsæt for videreudvikling af fusionsbanken.

I forbindelse med fusionen vil Finansministeriet forpligte sig til, at staten i perioden frem til 1. maj 2012 ikke kan sælge aktier uden fusionsbankens godkendelse, samt i samme periode at sælge aktier til eventuelle købere anvist af fusionsbanken, under forudsætning af at det sker til markedskurs.

SAS AB

Selskabets aktiviteter består hovedsageligt af luftfartsvirksomhed især i Norden og Europa, men også interkontinentalt. Derudover driver selskabet luftfartsrelaterede aktiviteter. De tre skandinaviske stater ejer tilsammen 50 pct. af aktierne, hvoraf den svenske stat ejer 21,4 pct. og den norske og danske stat hver ejer 14,3 pct.

Regeringen har tilkendegivet at ville forholde sig åbent til de strukturelle muligheder, der måtte vise sig for SAS AB, med henblik på at sikre de bedst mulige rammer for selskabets udvikling til gavn for de skandinaviske flypassagerer, selskabet og selskabets medarbejdere. Den svenske, norske og danske stat har aftalt, som det har været tilfældet i de senere år, en løbende en dialog staterne imellem og med SAS' ledelse angående selskabets fremtid.

For så vidt angår de øvrige selskaber, har regeringen ingen aktuelle planer vedrørende privatisering.

Det skal blandt andet ses i lyset af, at forretningsgrundlaget for en række af selskaberne altovervejende er knyttet til det statslige ejerskab. Der er således tale om aktiviteter, hvor det er hensigtsmæssigt, at staten varetager opgaven, men hvor selskabsformen er valgt som organisationsform. Det drejer sig om Entry Point North AB, Finansiell Stabilitet A/S, NORDUnet A/S, Statens og Kommunernes Indkøbsservice A/S, Statens Ejendomssalg A/S og Udviklingsselskabet By og Havn I/S.

Samtidig er der selskaber, som ejer centrale dele af infrastrukturen, hvor privatisering heller ikke vurderes relevant. Det drejer sig om Energinet.dk, Københavns Lufthavne A/S, Metroselskabet I/S og Sund og Bælt Holding A/S.